

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

С. ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариета Неделчева

Членове: Андон Г. Миталов
Анелия М. Игнатова

при участието на секретаря Корнелия Ив. Лилова
в присъствието на прокурора Ц. Б. И.
като разглежда докладваното от Анелия М. Игнатова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20221800600605 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 13/20.06.2022 г., постановена по НОХД № 509/2021 г. по описа на РС Б., състав на този съд е признал подсъдимата Н. П. С. за невинна в това, че в неустановен час в периода от 14.02 часа до 14.43 часа на 20.07.2019 г. в гр. Б., обл. С., пл. „Саранск“, бл. „Витиня“ № 19, от магазин № 4 (магазин „Лафка“) е отнела чужди движими вещи – един брой жълто на цвят дамско портмоне от изкуствена кожа на стойност 5 лева, със сумата от 1900 лева в него и 12 броя ваучери за храна с единична стойност 5 лева всеки с последователни номера от № 166974089 до 166974100, или общо ваучери на стойност 60 лева, или всички вещи на обща стойност 1965 лева, от владението на В. Т. Б. от гр. Б., собственост на В. Т. Б. и Н. Т. Б., без тяхното съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като я оправдал по обвинението в престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК.

Недоволен от присъдата е останал прокурорът от РП Б., който в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е протестира същата, с искане за отмяната ѝ и за

осъждане на подсъдимата С. по обвинението. Сочи се от прокурора, че при анализа на доказателствата съдът е допуснал съществени нарушения на разпоредбите на чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 от НПК, които са довели до грешни фактически изводи, а оттам – и до неправилно приложение на закона. При изготвяне на мотивите съдът не е изпълнил задълженията си за обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Направените от съда изводи по фактите се считат доказателствено необезпечени и ненамиращи опора в събрания доказателствен материал, като по отношение на част от гласните и писмени доказателства съдът е извършил според прокурора превратен доказателствен анализ и ги е тълкувал не според реалното им информационно съдържание. Обсъждането на гласните доказателства се сочи за лаконично и фрагментарно, като по отношение размера на заявената от св. В. Б. сума първоинстанционният съд е заключил бланкетно и без това да намира опора в доказателствата, че са проект на желанието на свидетелката да навреди на подсъдимата. Прави се обстоен анализ на събраните по делото гласни доказателства, които се съпоставят помежду си и се оспорват направените от районния съд изводи за тяхната противоречивост. По отношение на показанията на свид. М. прокурорът счита, че те са били обект на превратен анализ, въпреки че същият обективно, последователно и логично излага възприетото от него, като производният характер на неговите показания не следва да води до тяхното отхвърляне.

Що се отнася до приобщения по делото видеозапис, излагат се аргументи в подкрепа на доказателствена му годност и достоверност. На първо място се сочи, че видеозаписът е бил иззет по надлежния ред и е бил обект на проверка в проведено съдебно заседание при спазване принципите на НПК. В подкрепа на обвинителната теза се посочва, че вещото лице по изготвените видеотехнически експертизи е дало категорично становище, че именно подсъдимата С. е заснета на приобщения видеозапис като лицето, за което се установява, че е отнело процесното портмоне. Отречено е по експертен път да е извършена манипулация на видеозаписа, като се отправя упрек към съда в основаване на изводите му на предположения, в разрез със заключението на вещото лице.

Относно инкриминираните ваучери за храна се твърди, че съдът не е съобразил със задължителната тълкувателна практика на Върховния съд. Прокурорът счита, че следва да се приеме, че същите са годен предмет на

кражба, тъй като са били употребени, в следствие от което на собственика им са били нанесени имуществени вреди.

Иска се въззивният съд да отмени първоинстанционната присъда и да постанови нова, с която да признае подсъдимата С. за виновна по повдигнатото □ обвинение, като □ наложи наказание лишаване от свобода за срок от една година, чието изпълнение да бъде отложено на основание чл. 66 от НК. Алтернативно, предявява се искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция поради допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на мотиви, поради тяхната неиздържаност, противоречивост и неяснота във волята на съда.

Пред СОС въззивният протест се поддържа от прокурора от СОП на изложените в него основания. Счита се, че събраните доказателства установяват по безспорен начин авторството на подсъдимата в престъплението, за което е обвинена, а извършеният от първоинстанционният съд анализ - за превратен и несъответен на информационното съдържание на гласните доказателства. Твърди се, че приобщените видеозаписи представляват годно доказателство, тъй като са иззети по надлежния ред и са били обект на проверка в проведено съдебно заседание и вещото лице по изготвената видеотехническа експертиза е категорично, че заснетото лице е именно подсъдимата С.. Инкриминираните ваучери според прокурора са годен предмет на посегателство, тъй като същите са били употребени, поради което на собственика им са нанесени имуществени вреди.

Подсъдимата Н. С. и защитникът ѝ а. Н. не вземат писмено становище по въззивния протест.

В съдебно заседание пред въззивния съд защитникът адв. Н. заема становище за неоснователност на протеста, като споделя мотивите на първоинстанционния съд за постановяването на оправдателна присъда по отношение на подсъдимата.

Подсъдимата Н. С. в лична защита се присъединява към становището на защитника си, а в последната си дума пред съда моли за оправдателна присъда.

С. ОКРЪЖЕН СЪД, след като прецени доводите на страните, материалите по делото и съдопроизводствените действия на първоинстанционния съд, и като служебно провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Срещу подсъдимата Н. П. С. с внесения за разглеждане в РС Б. обвинителен акт е повдигнато обвинение в това, че в неустановен час в периода от 14.02 часа до 14.43 часа на 20.07.2019 г. в гр. Б., обл. С., пл. „Саранск“, бл. „Витиня“ № 19, от магазин № 4 (магазин „Лафка“) е отнела чужди движими вещи – един брой жълто на цвят дамско портмоне от изкуствена кожа на стойност 5 лева, със сумата от 1900 лева в него и 12 броя ваучери за храна с единична стойност 5 лева всеки с последователни номера от № 166974089 до 166974100, или общо ваучери на стойност 60 лева, или всички вещи на обща стойност 1965 лева, от владението на В. Т. Б. от гр. Б., собственост на В. Т. Б. и Н. Т. Б., без тяхното съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои - престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК.

При собствена преценка на събраните в хода на проведеното пред първата инстанция наказателно производство доказателства, настоящата съдебна инстанция намери за установена следната фактическа обстановка:

Към дата 20.07.2019 г. „П. Д.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Б., представлявано от управителя П. К., имало сключен договор за франчайз с „Л. М.“ АД с ЕИК *****, по силата на който К. управлявала и отговаряла материално за магазин „Лафка“, находящ се в гр. Б., обл. С., пл. „Саранск“, бл. „Витиня“ № 19 (магазин № 4). В магазина имало поставено видеонаблюдение.

На посочената дата поради личен ангажимент свидетелката К. отсъствала от работа, като по нейна молба я замествала подсъдимата Н. С., бивш служител на „Л. М.“ АД. Съгласно уговорката между двете, срещу почасово заплащане подсъдимата изпълнявала фактически задълженията на продавач-консултант в посочения магазин № 4, където била единствен служител.

Около 14 часа на същия ден свидетелката В. Б. влязла в магазина, за да купи няколко кафета. Тя носела в ръце жълтото си дамско портмоне със

сумата от 1940 лева и дванадесет броя ваучери за храна с единична стойност 5 лева всеки с последователни номера от № 166974089 до 166974100, собственост на съпруга ѝ – свидетеля Н. Б.. След влизането в магазина свидетелката Б. заплатила на касата на подсъдимата С. дължимата за кафетата сума и се насочила към намиращата се в левия ъгъл на помещението кафемашина, върху която оставила портмонето си. Когато взела кафетата, свидетелката Б. напуснала магазина, забравяйки портмонето си върху кафемашината.

Когато след известно време свидетелката Б. установила липсата на портмонето си и се сетила къде го е забравила, тя се върнала в магазина. След като не открила портмонето върху кафемашината, Б. попитала подсъдимата дали го е намирала, но последната отрекла.

За липсата на портфейла си свидетелката В. Б. подала сигнал в РУ – Б., където била образувана проверка, в хода на която В. К. – мениджър сигурност в „Л. М.“ АД, изпратил диск със записи от охранителните камери на посочения по-горе търговски обект.

Според изготвената оценителна експертиза, стойността на инкриминираното портмоне е 5 лева.

Така установената от въззивния съд фактическа обстановка съвпада поначало с приетата от първоинстанционния съд в мотивите към постановената присъда. В тази връзка показанията на разпитаните свидетели В. Б., Н. Б. и П. К. кореспондират помежду си и установяват посочените по-горе факти – извършеното от подсъдимата заместване на свидетелката К. в магазина; получаването от свидетеля Б. на ваучерите за храна и предоставянето им на съпругата му; закупуването на кафетата от свидетелката Б. и забравянето на портфейла, както и връщането ѝ в магазина да го търси. Според въззивния съд, няма основания да не бъде кредитирано с доверие съобщеното от пострадалата пред районния съд, че след извършените от нея по-рано през деня покупки в портмонето е останала сумата от 1940 лева, тъй като по делото няма каквито и да било данни за наличието на някакви предхождащи случая взаимоотношения между пострадалата и подсъдимата, които да са мотивирали Б. да даде показания в ущърб на подсъдимата, завишавайки в съдебното заседание липсващата сума.

Заклученията на видеотехническата и идентификационната експертизи установяват съдържанието на предадените от мениджър сигурност в „Л. М.“ АД записи от видеонаблюдението на посочения по-горе търговски обект и идентифицират подсъдимата С. като лицето, което извършва действия с продълговат и жълтеникав на цвят предмет, изваден изпод щанда. Свидетелят М. М., който прегледал видеозаписите след постъпването им в полицейското управление, съобщава пред съда възприетото от него за движенията на пострадалата и подсъдимата в търговския обект и извършените от тях действия - което е обективизирано и в експертните заключения.

Според настоящия състав, незаконосъобразно първоинстанционният съд е изключил от доказателствената съвкупност по делото съдържанието на приложения в хода на предварителната проверка диск с видеозапис, предоставен от „Л. М.“ АД, приемайки, че той е приобщен от некомпетентен орган и не по предвидените в разпоредбите на НПК способи. Поначало предмети, традиционно свързвани с доказателствени средства, но изготвени от други лица (в конкретния случай видеозапис от охранителна камера, свален от служител на посоченото дружество) могат да бъдат включени в доказателствената съвкупност и чрез пряко представяне от страна или друг процесуален участник, или да бъдат изискани от съда или разследващите органи. След преценка за относимост към предмета на доказване съответният орган, ръководещ процеса, трябва да се произнесе с акт по допускане на предмета. В настоящия процес е установено, че СД с видеозапис от охранителната камера в търговския обект е предоставен от мениджър сигурност в „Л. М.“ АД, в рамките на извършвана предварителна полицейска проверка. Видеозаписът е бил предмет на техническо изследване, като заключенията на видеотехническата и идентификационната експертизи са били предявени на обвиняемата С. заедно с всички останали материали по разследването, и са приети в хода на съдебното следствие пред първата инстанция. По този начин в съдебната фаза е отстранен процесуалният пропуск на разследващия орган да се произнесе с отделен акт за приобщаване на СД с видеозапис към доказателствените материали. Нарушението не е от естеството на съществените и не компрометира доказателствената годност на видеозаписа на предадения диск, поради което първоинстанционният съд е бил длъжен да подложи съдържанието на записа на внимателна преценка, а не да го отрече като източник на информация, тъй като е бил събран в хода на

извършената предварителна полицейска проверка и не по установения в НПК ред.

Незаконосъобразен е изводът на районния съд и относно инкриминираните като предмет на противозаконното отнемане ваучери за храна, а дадените в ТР № 116 от 25.11.1983 г. по н. д. № 100/82 г. на ОСНК разяснения са неправилно интерпретирани, тъй като действително противозаконното отнемане на купоните и талоните за храна е престъпление по чл. 276, ал. 3 от НК, но само когато те не са използвани. Когато такива купони и талони за храна (ваучери) са използвани и срещу тях реално е получено имущество, налице е престъпление срещу собствеността. В конкретния случай, първоинстанционният съд не е съобразил приложената по делото справка от „Т. – ММ“ ООД справка (л. 138-139 от досъдебното производство), според която предоставените на свидетеля Н. Б. ваучери са получени за осребряване от Кауфланд и са прочетени от дружеството на 13.08.2019 г., при което ваучерите могат да бъдат предмет на кражба.

Анализирайки събраните по делото доказателства, въззивният съд извърши собствен анализ на протокола за извършена видеотехническа експертиза и приложения към него снимков материал – видно от които в обсега на камерата не попада обект кафемашина; в помещението влиза лице, което носи в ръце средно голямо правоъгълно жълто на цвят портмоне, плаща на касиерката (установена от заключението на идентификационната експертиза като подсъдимата Н. С.) и излиза от обсега на камерата, като след известно време напуска помещението и в ръце държи три чаши; след това касиерката бърка двукратно в рафт под плота, откъдето вади и после прибира частично видим жълтеникав на цвят предмет, а известно време след това изважда от рафта списание и го прибира в чантата си, ведно с частично видим продълговат средноголям правоъгълен и жълтеникав на цвят предмет.

При така изложеното, и при съобразяване на съдържанието на приложения по делото СД с видеозапис от охранителна камера, верен е крайният извод на първоинстанционният съд, че събраните в хода на съдебното следствие доказателства не установяват по несъмнен начин осъществяването от подсъдимата на състава на престъплението, за което е обвинена. Това е така, тъй като не се установява, от една страна, дали

частично видимият на видеозаписа жълтеникав предмет действително е портмонето на пострадалата Б., а от друга - по какъв начин и с какво съдържание този предмет се е оказал на рафта под плота на касата и във владението на подсъдимата Н. С. (дори и да беше установено, че се касае за същото портмоне). Видно е от заключението на видеотехническата експертиза, че изследваният период е около час и половина, през което време търговският обект е бил несъмнено посетен от множество лица, всяко от които е имало достъп до поставената в него кафемашина, респ. – и до забравеното върху нея портмоне на свидетелката Б..

Извън всякакво съмнение е обстоятелството, че присъдата не може да почива на предположения и съдът признава даден подсъдим за виновен, само и единствено когато обвинението е доказано по несъмнен начин - което в конкретния случай не е сторено, тъй като не се установява извършването от подсъдимата С. на инкриминираната с обвинителния акт престъпна дейност по начина, който изисква разпоредбата на чл. 303 от НПК.

Законосъобразно с присъдата си първоинстанционният съд се е произнесъл по веществените доказателства – дискове оптични носители на информация, като е постановил същите да останат по делото в срока на съхранението му, след което да бъдат унищожени като вещи без стойност; както и по отношение на разноските по делото, които с оглед постановената оправдателна присъда следва да останат за сметка на държавата.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 от НПК, С. окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 13/20.06.2022 г., постановена по НОХД № 509/2021 г. по описа на РС Б..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____